Bwana wa Sabato

Mstari Muhimu: "Kwa maana Mwana wa Adamu ndiye Bwana wa Sabato."
Mathayo 12:8

Maandiko Matakatifu
Mathayo 12:1-8

Amri ya nne ambayo Mungu aliwapa Waisraeli kupitia Musa inasema, "Kumbukeni siku ya Sabato kwa kuitakasa. … Siku hiyo hamtafanya kazi yo yote." (Kutoka 20:8-11). Neno la Kiebrania "Sabato" linamaanisha "kupumzika." Amri Kumi ndizo zilikuwa msingi wa Agano la Sheria, za lazima kwa kila Myahudi.

Hata hivyo, wakati wa huduma ya Yesu viongozi wengi wa kidini walikuwa wamefuata sheria, wakiongeza vikwazo visivyo na mantiki, vilivyowekwa na mwanadamu kwa amri ambazo Mungu alikuwa ametoa, badala ya kufundisha maana halisi na kanuni kwa kila moja ya maagizo ya Mungu. Yesu alikemea hilo na,

akiwarejelea viongozi wa kidini, akasema, “Wanafunga mizigo mizito na kuwaweka juu ya mabega ya watu wengine.” Mathayo 23:1-4

Mfano wa hili umeandikwa katika somo letu, wakati Mafarisayo walipowashtaki wanafunzi wa Bwana ambao, walipokuwa wakipita kwenye shamba la ngano siku ya Sabato, walikuwa wamenyakua nafaka mikononi mwao na wakala kwa sababu walikuwa na njaa. (Mathayo 12:1). Mafarisayo walilichukulia hili kama ukiukaji wa Sabato. Yesu alitangaza kwamba hawakuiasi amri ya Sabato, akisema, “Sabato ilifanyika kwa ajili ya mwanadamu, si mwanadamu kwa ajili ya Sabato.” (Marko 2:27). Kisha akataja kile ambacho Daudi alikuwa amefanya. Katika hali ya dharura Daudi alikuwa ameomba yeye na watu wake, baadhi ya mikate ya wonyesho ambayo ilikuwa imeondolewa siku ya Sabato kutoka kwenye meza katika Hema, ambayo makuhani wa Kiyahudi pekee waliruhusiwa kula. Hawakuwa na hatia mbele za Mungu. Mathayo 12:3,4; 1 Samweli 21:1-6; Mambo ya Walawi 24:5-9

Kisha Yesu akathibitisha kwa Mafarisayo mamlaka yake ya kufasiri Sheria, akisema kwamba hapa kuna “mkuu

kuliko hekalu.” (Mathayo 12:6). Akiwa mwana wake mzaliwa-pekee, Yesu alikuwa msemaji wa Mungu na kwa hiyo, mwalimu afaaye kueleza umaana halisi wa Sheria kwa Wayahudi, kutia ndani maana na kanuni zinazohusu Sabato. (Yohana 12:49,50; 14:10; 17:8). Mola wetu alisema: “Kama mngejua maana yake, nitakuwa na rehema, wala si dhabihu, msingaliwahukumu wasio na hatia. (Mathayo 12:7; Hosea 6:6). Kwa maneno mengine, kama Mafarisayo wangezingatia hili, mawazo yao yangekuwa yenye rehema zaidi, kulingana na kanuni za Mungu, na hilo lingewazuia kuwahukumu wanafunzi wake, ambao hawakuwa na hatia ya uvunjaji wowote wa amri ya siku ya Sabato.

Uponyaji mwingi wa kimuujiza wa Yesu wakati wa huduma yake duniani ulifanywa siku ya Sabato. (Marko 1:21-27; 3:1-6; Luka 13:10-17; 14:1-6; Yohana 5:1-17; 9:1-16). Hili lilionyesha kimbele kazi ya uponyaji ambayo ataifanyia ulimwengu wa wanadamu wakati wa Sabato kuu zaidi, Enzi ya Kimasihi. Isaya 35:5,6,10

Somo la kibinafsi tunaloweza kupata katika simulizi hili ni hili: kuwachambua-chambua-chambua au kutafuta-tafuta makosa huonyesha ukosefu wa rehema, ukosefu wa upendo. Je, tuna roho ya upendo ambayo "haifikirii ubaya," haishuku maovu, haiangalii makosa ya wengine, na haiwasababishii nia mbaya? (1 Wakorintho 13:5). Wakati mmoja mtu fulani alisema kwa hekima, "Makosa ni mazito ambapo upendo ni mwembamba." Paulo aliandika, "Upendo ni utimilifu wa sheria." (Warumi 13:8,10). Kuwa na upendo kunaonyeshwa kwa kuwa na huruma kwa marafiki, ndugu, wanadamu, na hata kwa adui zetu. Hebu tuzingatie somo hili muhimu kutoka kwa Bwana wetu Yesu, na kujitahidi kulitumia kila siku katika maisha yetu.